૭૮૬

માસૂકે સૂરત

— ઉર્ફે —

ગઝલે બુલબુલ

છપાવનાર

[illegible] મણીલાલ ભાઈશંકર વ્યાસ

[illegible] ગેઇટ–સુરત

કીંમત ૦-૨-૦

C M. SHAH

માશુક સુરત

ઉર્દુ

ગઝલે બુલબુલ.

ગઝલે હકીમ — ગઝલ–કવ્વાલી

મગદુર અલી એહમદ, તેરી કલીયરકી, નગરીયા આંખોમેં બસીહે;
દુખીયા હુ બહોત લીજો, પીયા મોરી, ખબરીયા, અબ જાન ચલીહે.
નયના તોરે મતવારે હે, ઓર દિલમે, ઉમગ હે કયા સાબીરી રંગહે;
કયુન મય ઇતરાઉં અખીરી મોરી, ચુંદરીયા સાબીરને રંગી હે.
દુવારે જો તેરે આઉ, દીયે ઘીકે જલાઉ, બીપતકો સુનાઉ;
ખુશહો કે ચડાઉં, તેરે રોજેપે ચદરયા, યેહ મનમે બસી હે.
સાબીર પીયા મુજકો તો તેરી આશ લગી હે, ગો ડુબ ચલી હે;
મજધારસે અબ પાર લગાદે મોરી નૈયા તુમ હકકે વલી હે.
દસ બીસ સખીયોંયે બુરી, એક સખી હુ, જો દુવારે ખડી હુ;
ઇન સદકે હાતોંસે મોરી ભરદે, ગગરીયા કયુ દેર લગી હે.
જાતે હેં હકીમ આજ સુનો જાનીબે, કલીયર મગદુમ કે દરપર,
ચલ દેખ સખી અબ તુ કલયરકી નગરીયા, કયા ધુમ મચી હે.

ગઝલે-નૈયર-કવ્વાલી-ઐલ્લાબનિહજાન.

છુપ છુપોર કે લેલીઆ દીલ, અયઆ દીલબર કોન હે;
કુછ નઝર પડતી નહી, પરદે કે અંદર કોન હે.
સંગે અસવદ રબકીયા ઓર ખુદ મદીના જાબસે;
યે ખબર હોતી નહી કાઅબે કે અદર કોન હે
રોકતી હે રાઝે પીનહાંસે શરીઅત કયા કહુ;
યા રસુલીલ્લાહ તુ અલ્લાહો અકબર કોન હે.
યા નબી તુઝસે બને લાખો નબી શાહેબ વલી,
અયસા હાથોડા સખી દીલકા દીલાવર કોન હય
સબસે અવ્વલ સબસે આખીર સબસે અફઝલ હેતુ,
અંખીયામે યા નબી તેરે બરાબર કોન હે
પીરકી દીલ પર નઝર હે સબ ઉસે માલુમ હે,
જાનતા હે કોન યે ગમનામ નૈયર કોન હે

નસીહતે-ગઝલ—

કહાં ફીરતા હે તુ બનમેં અરે નાદાન પરદેશી,
બસા કયા હે તેરે મનમેં અરે નાદાન પરદેશી
ખુદાકી યાદ કર દીલમેં મોહંમદકે કદમ પર ચલ,
લગા રેહ ઉનકે દામનમે અરે નાદાન પરદેશી
ભરોસા કયા હે જીનેકા બસેરા લે મદીનેકા,
બગોલા જાન હે તનમે અરે નાદાન પરદેશી
દરે પાકે મોહંમદ પર લગા ધુની જમા આસન
મીલેગા કયા સીઆસનમેં અરે નાદાન પરદેશી.
જલ્દીરસસે ઉઠા ડેરા ચલ અબ મીસકી મદીનેમેં,
ન ફંસ હીંદુઓરહમનમે અરે નાદાન પરદેશી.

ગઝલે-નસીહત—

ઝરા તું સોચ અય ગાફીલ કે દમકા કયા ઠીકાના હે,
નીકલ જબ જાન ગઇ તનસે, તો સબ અપના બીગાના હે
સુનો અય જાને મન તુમકો યહાંસે કુચ કરના હે;
રહો તુમ યાદ કી હુકમેં જબતલક યહા આબદાના હે.
અરે ગાફીલ તુ કયું ભુલા હે ઇસ દુનિયાકી લાલચમે,
સફર મુલકે અદમ આખીર, તુઝે દર પેશ જાના હે
પડે સોતેહો ગફલતમેં જરા ઉઠકર આખ તો ખોલો,
હુવા હે શામ ઉડ બેઠો, મુસ્તફીર ઘરકો જાના હે
ખુદા પુછેગા જબ તુમસે તુ કયા લાયા હે આલમસે,
દીયા જો ઉમ્ર ઓર દોલત તો, કયા તોફા કમાયા હે
લગા રેહ યાદકી હુકમે અગર, અપની શફા ચાહે,
ન જાવે સંગ કુછ હરગીઝ, યહીં સબ છોડ જાના હે.

ગઝલે-નીરાલી— કવ્વાલી

કીસ દુશ્મને જાકા મોહબત નામ રખા હય,
દીલકો સોખ્તા કરરેક ઉલ્ફત નામ રખા હય
કયા યેહ કયા કમ હય ફીરાકે યારકી ઘડીયા,
ખુદા જાનેકે કીસ દીનકા કયામત નામ રખા હય
નસીહતસે ભડક જાતી હય યે આતશ મોહબ્બતકી,
અજબહી દીલ જલાનેકા નસીહત નામ રખા હય.
કોઈ આશકસે પુછે લઝઝતે બેતાબીએ હીજરા,
મોહબ્બતકે મઝેકા દરદે ફુરકત નામ રખ્ખા હય.
મુસીબતમેં ન કામ આયા કોઈ સબ બનગએ દુશ્મન;
કોઇ બતલા તો દે કીસ્કા રીફાકત નામ રખા હય.

ગઝલ-કવ્વાલી.

ખુને જીગરકા પીતે હય બસ ગમમે તેરે યાર
સહેરે ચમન મે ફીરતે હુય બસ ગમમે તેરે યાર
અયસી હવા ચલાઈ જમના મોહે દીખાઈ,
મે ચુપકે ચુપકે રોતી હુ બસ ગમમે તેરે યાર
હુ ગમમે તેરે રોતી મુંહ આસુઓએ ધોતી,
વોહ કહા ગયો મેરા મોતી, મે મોતી બીના નહી રેતી—બસ.
દીલ ઉસીકા દીજીએ જો દીલદાર યાર હો
કયા હીંદુ કયા મુસલમાન કદરદાન યાર હો
મેરી નઝર જો તુમસે લડગઈ મે પલ ગમે નીચે ગીરગઈ,
વોહ કહા ગીયો મેરો પ્યારો મે અગની જેસી જલગઈ,
બસ ગમમે તેરે યાર—ખુને જીગરકા પીતે હય બસ૦

ગઝલે-મેહબુબ—

દીલ કીસીસે ના લગતા જાના જવાની પનમે,
કયા દાગ દે ગયોરે જાના જવાની પનમેં
સુરત દીખાદે પીયારી દીલકો હૈ બેકરારી,
કયસી કરૂ ન જારી જાના જવાની પનમે.
નેનો ને કર કટોરે પાનીકી ઝીલ હેરે,
આસુસે મો ધુલાના જાના જવાની પનમે
મીટ્ટીકા કર બીછોના ઈંટોકા કર શીરના
તન ખાકમે મીલાના જાના જવાની પનમે
મેહબુબ જાન જાના મે હો ગયા દીવાના,
શહેરોકી ખાખ છાના જાના જવાની પનમે.

નઈ-ગઝલ— કવ્વાલી

અબ જાનેદો બસ જાનેદો વોહ બેવફા જાતા રહા,
દર્દ સીનેસે કલેજા ચીરકર જાતા રહા
જીસકો છાતીમે લગા રખાથા મયને શૌક સે,
વોહ મેરે નાજો કા પાલા દીલરૂબા જાતા રહા
તન દીયા ઓર મન દીયા ઓર ધનભી સારા દે દીયા,
ફીરતો બાકી કયા રહા વોહ દીલકો તરસાતા રહા
તીરે નીગાહ સે છેદકર સીના જીગર જખ્મી કીયા,
અયસા સીતમ હમપે કીયા દર દર વોહ ભટકાતા રહા
ઉમ્ર બેવફા માશુક ને કયસા જલા રખા મુઝે,
જબ નજર પડને લગી વોહ ખુદસે શરમાતા રહા
તન મન તો સારા જલ ગયા અબ કયા રહા ઈમ જાનમે,
ધુની જમાકર ઇશ્ક કી કફની કો રંગવાતા રહા
ખુદ ખુદા બેજાર હે જો કૌલ સે ઝુટા રહે,
ઈસિ ગ્રાસસે બેજાર હય ટુટા તો ફીર જાતા રહા
દર્દ દીલભી હે મુઝે મકસુદ ઓર જખ્મે જીગર,
સારી બાતે તો રહી, વો દીલરૂબા જાતા રહા

ગઝલે-ઠુમરી, અલસીયં.

ફસ ગઇ મેં તો કાલુ બલામે—
શામ અલીસ ઓર મીમકા પરદા, ઇશકો હટાકર સામને આજા;
દીલમે અદાએ ઉતર ગઇરે-ફસ ગઇ મે તો કાલુ બલામેં.
ઈજા ખલકના દીલસે ભુલાયા, નહનો કરબ સબકો બતાજા,
હીજરમે મર ગઇ મર ગઇરે-ફસ ગઈ મે તો કાલુ બલામે.

ગઝલે-હસન—"ચાલુ જમાનેકી ફેશન."

મહે રમઝામે હોટલમે જાના યે ભી ફેશન હય;
અરે રાહ ચલતે ચલતે પાન ખાના યે ભી ફેશન હય.
રહા ગાફીલ નમાઝોસે ન રોઝા એક ભી રખ્ખા,
ખુદાકી યાદકો દીલસે ભુલના યે ભી ફેશન હય.
લગાકર નેકટાઈ ઓર કાલર પહેનકર ઝુબ્બા;
બઢાકર મુછ દાઢીકો કટાના યે ભી ફેશન હય
લીયે હાથોમે તસબીહ ઓર મુસલ્લા દર બગલ દેખા
બગએ નામ હી મસજીદમે જાના યે ભી ફેશન હય.
ઉડાના કોફતા બીરયાની ચલકર ખુબ હોટલમે
રહા હુ રોઝા યારોમે ઉડાના યે ભી ફેશન હય
ઝમાના આજ કલ ફેશનકા હય ફેશન પર મરતે હય,
બુઝુરગો કી નસીહતકો ભુલાના યે ભી ફેશન હય.
કીસીકી હાથ આએ મુફતમે દોલત તો બહેતર હય,
પરાયે માલ પર કબજા જમાના યે ભી ફેશન હય
કીસીકા કયા કુસુર ઇસમે ઝમાને કી દોરગી હય,
દીખાઓ દેખીયે જો કુછ ઝમાના યે ભી ફેશન હય
મહે રમઝામે નાટકમે સીનેમામે જાતે હય;
વહા પર નુર આખોકા ગવાના યે ભી ફેશન હય
ઉડાકર શીર ખુરમા ઈદિ આઈ હય ઝમાને મે,
બરાએ સયેર ચોપાટી પર જાના યે ભી ફેશન હય.
"હસન" દેખો તો ઇબરતસે અજબ રંગે ઝમાના હય;
કીસી પર કરકે એહસાકો જતાના યે ભી ફેશન હય.

ચલતા પુર્જા—રાગ કવ્વાલી.
ચુ ઝુલ્મ ન કર જાલિમ, લુત્ફો કરમકે બદલ,
એક દીન તુઝે મિલેગે, જુલ્મો સિતમકે બદલે
ઇસ જુલ્મે ના રવાકી, આખર સજા મિલેગી,
દોજખકા ગાર હોગા, બાગે ઇરમકે બદલે
ઇસ અયસે આરજીપર, ફુલા હુવા હય નાહકે,
મીટટીકી કબ્ર હોગી, જાહો હશમકે બદલે
દૌલત ન સાથ દેગી, અજમત ન પાસ હોગી,
કીડે કફનમે હોગે, જાહો હશમકે બદલે—
ગઝલે-તજમ્મુલ—"ચાલુ જમાનેકા ફેશન"
બગલમે લેકે જુરવાકો ફિરાના યેહભી ફેશન હય,
મડમ સાહેબકો થીયેટર લેકે જાના યેહભી ફેશન હય
લગાકર હેટ મીસ્ટર બનકે લેકર સાથ કુત્તેકો,
પહોચકર પાર્કમે સીટી બજાના યેહભી ફેશન હય.
કલામઅલાહકે બદલે એવેજ દીની કિતાબોકે,
પિસરકો પહેલે ઇગ્રેજી પઢાના યેહભી ફેશન હય.
બિછાના કરશે દસ્તરખાન યહે ઝધડે પૂરાને હય,
સરે ટેબલ છુરી કાટોસે ખાના યેહભી ફેશન હય.
અગર હો બોલકા જલસા બઢાનેકે લીએ ઇજ્જત,
મડમકો સાથ યારોકે નચાને યેહભી ફેશન હય
બડાકર મુછકો દાઢી ઘટાકર કાટકર ઝુબ્બા,
બઈ શાને ફઝીલત માગ ખાના યેહભી ફેશન હય.
નહીં હોતી હય આયદ દફઅ તાજીરાત કોઇભી,
"તજમ્મુલ" શએર ગયરોકે ચુરાના યેહભી ફેશન હય.

ગઝલે-અનવર—

દીલ સદા બેચેન હય મુજ ઇશ્ક કે બીમારકા,
લગ ગયા હય જખ્મ ઇશ્કે અબરૂએ ખમદારકા
ચશ્મે નરગીસકા હય' ઘાયલ મીજગોંકે તીરકા
જુલ્ફે નાગનકા હય મારા ઓર તેરે રૂખશાકા
ક્યા કરૂ મય અય મસીહા હય કોઈ ઈસકા ઈલાજ
મયતો આશિક હો ગયાહુ એમદે મુખ્ત્યારકા
ખોલ કર ઘુઘટ દીખાદે એક ઝલક મુખડેકીતુ
ઇસ દીલે જખ્મીકા મરહમ હય તેરે દીદારકા
નીમ બીસમીલ કો દીખા મુખડા હય માહુલકા
હુરનકા ઘાયલ હય અનવર ઈશ્કકી તલવારકા

શ્રી સિદ્ધ સત્યેન્દ્ર—રાગ-ગઝલ-કવ્વાલી

હુઈ હય દીલોજાંસે, ઉલ્ફત મહમદકી,
કે તડપતી હે દીલ મેરા, મુઝે ફુરકત મહમદકી.
મદીનેસે જો આતી હય, તો ઈતના પુછ લેતા હું,
સબા જલ્દી બતા કેસી, તમીયત હે મહમદકી
ન હમ જન્નતમે જાયેંગે, ન હમ દોજખમેં જાયેગે,
ખડે દેખા કરેગે હશ્ર મે, સુરત મહમદકી.
દરે જન્નત રીદવા જબકે, દરવાજા પે રોકેગા,
તો હોગા હુકમ જાને દો, એ હય ઉમ્મત મહમદકી.
મીટાયા કુફ્ર દુનીયાસે, બજાયા દીનકા ડંકા,
દીખાયા નુરકા જલવા, વો હય તાકાત મહંમદકી.

ગઝલ શાને મોહમદ—કવ્વાલી—

પસંદ આઇ ન કોઇ, શકલ પર સુરત મોહમ્મદકી;
હમારે દીલમે છુપકર, રેહગઇ હસરત મોહમ્મદકી.
ન હમ દોઝખમે જાએગે' ન હમ જન્નતમેં જાએગે,
ખડે દેખા કરેગે હશ્રમે સુરત મોહમ્મદકી
મુઝીકો અય ફીશારે કબ્ર સદમે દે અજીયત દે,
જરા દીલકો બચાના ઇસમે હય હસરત મોહમ્મદકી
મદીનેકો તરફ લોગોકો જબ જાતે હુએ દેખા,
હમહારે દીલકો તડપાને લગી ઉલફત મોહમ્મદકી
લહદસે અય ફરીશતો તુમ કહા જાતે હો બેઠોસી,
જરા તમકીન હો બાતે કરો હજરત મોહમ્મદકી.
ગુલોંને રંગ તારોને ઝીયા રોઝે અઝલ માંગી,
પુકારા દીલ મેરા દે યા ખુદા ઉલફત મોહમ્મદકી.
ફીઝા જલદી કયામત આએ નીકલે આરજુ દીલકી,
પડેડ મરકે અસા હમ, દેખકર સુરત મોહમ્મદકી
ખ્વાજે-મોહબ્બત -રાગ, સારગ—ગઝલે રૈનક
બે જર હુએ કોન, ઓર કહો જરદાર કોન હુએ!
ગુલ કીસ જગેસે આયા હુએ, ગુલઝાર કૌન હુએ!—બેજર.
જરવાલોસે ગરીબ, ગરીબોસે આહલેજર,
ગર ન રીસાયતો હોવે. તો સરકાર કૌન હુએ!—બેજર.
આશક અગર ન હોવે, તો માઅશુક હોવે કૌન!
બર બાવફા ન હો, તો જફાકાર કૌન હુએ—બેજર.
અન્ધેર ગરન હો, તો ઉજાલેસે કામ કયા,
રૈનક નહો, તો તાલીબે દીદાર કૌન હુએ—બેજર.

ગઝલે-કવ્વાલી—

સિજદેમેં સરે હથ રસુલે સદની હય,
મહસરમે ગુનેહગારોંકી કયા ખુબ બની હય
લુટતી હય મદીનેમે સદા ફખ્રકી દોલત
લલ્લાહ અજબ દિલ મેરે મોલાકા ગની હે,
એક ચાંદ હય ઓર ચાંદની હર એકકે ઘરમે.
કિસ કિસકી નીગાહોમે વોહ માહે મદની હે,
એજાઝસે દો ટુકડે હુવે ચાંદ ફલકપર
ઊંગલીકા ઈશારા હે કે શમશીર ઝનીહે,
મેઅરાજ મેં બેપરદા મિલે અર્શપે હકસે
હજરતકાભી કયા મરતબા અલ્લાહો ગનીહે;
દીલ મેરા મદીનેમે હય ગો મય હુ દકનમેં
મુજકો તો વતનસે ભી ગરીબુલ વતની હય,
હય દોતે નઅતે નબવી જીસકો મોયસ્સર
શાયક જીસે કહેતે,હુ ય વોહ કીસમતકા ધની હય,

ગઝલે-નિઝામી— કવ્વાલી

તલવાર ખું મે રગલો અરમાન રેહ ન જાએ,
બિસમિલકે સરપે કોઇ એહસાન રેહ ન જાએ.
વાયદા કીયા થા અય દિલ આનેકા આજ ઉસને,
આ રાયશોકા કોઈ સામાન રેહ ન જાએ
ભર ભરકે જામદે હમ અબ મય કશોકો સાકી,
મેહફિલમે કોઈ પ્યાસા મેહમાન રેહ ન જાએ.
લિલ્લાહ ઈસમે આકર તુમ અપના ઘર બનાલો,
દિલ ખાનાએ ખુદા હય વીરાના રેહ ન જાએ.

૧૧૨૯૨

અબ કત્લ કર ચુકે તો પામાલ લાશ કરદો,
યેહભી તુમ્હારે દિલમેં અરમાન રેહ ન જાએ
લિલ્લાહ અપને ઘરસે દુશમનકો તુમ નિકાલો,
ફિરદોસ કે ચમનમેં શયતાન રેહ ન જાએ
વોહ તેગ લેકે આએ ચલ સરકે બલ-નિઝામી,
ઉલફતકા માઅરેકા, હય મેદાન રેહ ન જાએ

ગઝલે-સુલેમાન—

ગમસે હોકર બરકશ કડકા કડક કર રેહ ગયા,
બસ મેરા સીનેમે દિલ ધડકા ધડક કર રેહ ગયા—ગમસે૦
હમને જાના આપ આએ હો જો કુછ કડકા હુવા,
બાદસે દેખા તો દર ખડકા ખડક કર રેહ ગયા—ગમસે૦
કત્લ કરના ગર તુજે મનઝુર થા, તો કીસ લીયે,
નીમેચકુ મીઆનસે સરકા સરક કર રેહ ગયા—ગમસે૦
તાયરે દિલકુ હુવા કયા ઇસ કફસકે કેદસે,
છોડકર તીફલે ચમન ફડકા ફડક કર રેહ ગયા—ગમસે૦
અય સુલેમાન એશકકી આતશ હુએ મુજ દિલમે તેરી,
આગકા શોલાસા કુછ ભડકા ભડક કર રેહ ગયા—ગમસે૦

ગઝલે-ખુરશેદ—

છીલકે જીગર પીલકે જીયરા, જાની છોડકે જાતી હય,
દેકે સોઝેશ લેકે આરામ, મોહબત ફોડકે જાતી હય
તનહા આશક તફડે બેહદ, મોર્ગે, બીસ્મીલકી તરેહ,
મારકે નયનાં ફાડકે સીના, કોલ યહ તોડકે જાતી હય.
રહમ તો બતા હુઇ કયા ખતા, મત હો કાતિલ અય કસાબ,

ફાટકે ઉમેદ પીકે ખુના, જીંદગી ખોદકે જાતી હય.
યાદ તો કર કુછ વસ્લકા દીન, દુર તો કર કુછ દિલકા કીન,
છોડકે બગલ લુટકે અક્કલ, હેજર જોડકે જાતી હુય.
બારે ખોદા મત કર જુદા, ખુરશેદકુ જાનાસે,
ભોકકે અલમ કરકે ઝુખમ, હદી મોડકે જાતી હય

પાકુ-અસમત—રાગ-ગઝલ-ભેરવી

ગયા એખલાશ આલમશે, અજબ એહે દૌર આયા હુએ,
ડરે સબ ખલ્ક જાલિમસે, અજબ એહે દૌર આયા હુએ-ગયા
ન યારો મે રહી યારી, ન ભાઈયોમેં વફાદારી,
મહોબ્બત ઉઠ ગઈ સારી, અજબ એહે દૌર આયા હુએ-ગયા
બહેનસે મફ્ર જો જાને, ઉન્હીકો સબ કોઈ માને,
ખરા ખોટા ન પહેછાને, અજબ એહે દૌર આયા હુએ-ગયા.
ચુગલ કરતે ફીરે ચુગલી, ફુગલ કરતે ફીરે ફીગલી,
દગલ કરતે ફીરે દગલી અજબ એહે દૌર આયા હુએ-ગયા.
હુન્નરમદાન હરજાઈ, ફીરેદર બદર રૂશવાઈ,
રજીલ કૌમોકી બેન્યાઈ, અજબ એહે દૌર આયા હુએ-ગયા

મુસ્તજાદ-હોસેન—રાગ-ગઝલે-કવ્વાલી

સોતા હુએ ગલે લગાકર વ્હો જબ યાર પલગપર—કયા નાજો અદાસે,
આતી હુએ લપટ ફુલોકી મહેકાર પલગપર—ઉસ બદે કબાએ
હુએ સોરખ જો પોશાક તોઉશગોરે બદનપર—સજતી હુએ સજાવટ
રખતા હુએ અજબ તરેહકા ગુલજાર પલગપર—અચલકી જેલાસે.
સાકીતેરે સદકે તુ જરા જામકો ભરદે—જો શૌક ખુદાહે,
જો સાથ રહુ યારકે સરશાર પલગપર—સર મસ્ત નીશાસે.

હુએ આરઝુ દીલકી વ્હો આગોશમે—આવે ખાહીશ મેરા,
સોજાવે તો હો જાઉં બલહાર પલગપર—મીન્નત યેહ ખુદામે
રગીની તેરે સેરકી સુનકે હુસેન—અબમુશતાક હુવા દીલ,
તુ ખુશ રહે ઓર પાસ હો, દીલદાર પલંગપર—હરરોજ રજામે.

લયલી-મજનુ—ગઝલે, આગમ રાગ-કવ્વાલી

શાનકો મુજકો તેરી યાર તુ બલ જાનેદે,
ગરમી એ ઇશ્કસે યેહ, ગમકો પીગલ જાનેદે—શાનપે
શૌક હુએ તાજાકે મએ તુજકો લપટલુ પ્યારે,
જોશે શબાબકો ન યુભી ઉબલ જાનેદે—શાનપે.
આગ સીલગી હુએ યેહ જોબનકી ઉઠે હુએ શૌલે,
ઇસી આતશમેં અએ દીલદાર, તુ ગલ જાનેદે—શાનપે
મસ્ત ચશમે હુએ મેરી-કએફ મે ચકચુર હુઇ,
યહી મસ્તી મે મેરી જાન, નીકલ જાનેદે—શાનપે
જામ દે મુજકો તુ આરમકા મેરે મજનુ,
કરકે લબરેજ, વ્હો પએમાના ઉછલ જાનેદે—શાનપે.

ગઝલે કલથર—

ધુમ હેઅ અરશપે વો શાને ખુદા આતે હેઅ
મીલને અલ્લાહસે યહા શાહે હુદા આતે હેઅ
બા અદબ હુરો મલક કેહ રહે હેઅ દેખો દેખો
આજકી શબ વો શહે હરદો સરા આતે હેઅ
કહા જીબરઇલને ઈસાસે જીયારત કરલો
ધુમસે આજ વો માહબુબે ખુદા આતે હેઅ
સબ નબી કેહતે હેં આપસમે ખુશીસે દેખો
જીસકે મુશતાક હો વો હોશ રૂબા આતે હેઅ

કહા અલ્લાહને મલકોંસે મીટા દો જુલમત
આજ માહબુબ મારે માહેલકા આતે હેંઅ
બખશ દેતા હુ અભી ઉમમતે એહમદ કો તમામ
દેખલો આજ મેરે શમસુદ દોહા આતે હેઅ
શુકરકર એ દીલે કલયર બ તુફેલે કાજી
દમ બ દમ લબપે તેરે અદરૂદહૂજા આતે હેઅ

ગઝલે-આરામે-દીલ—

ઉઠો ગલેસે લીપટ જાઓ ફીર નીરખ લેના,
તમામ રાત પડી હે બનાવ કર લેના.
હમારે સાથ હે તેરાભી ઈમતેહા અય તીર,
તડપકે દીલ જો નીકલ જાયે તો જીગર લેતા.
મઝા નહીં હે લડક-પનમે સીના જોરીકા,
ઉભાર કે જો દીન આઇગિ તો ઉભર લેના
ચલે હો દેખતા દમ તાડતા હુવા મુજકો,
ખુદાકે વાસ્તે જલદી મેરી ખબર લેના
રહી નીગાહમે હસરત ઉધેડ—બુન દીલમે,
બડા મઝા હસીનોકો પ્યાર કર લેના

ગઝલે-શાહ—કુછ નહિ ઓર-સબ કુછ સહિ

કહતે હય લોક યારો, એહલે જર નહિ તો કુછ નહિ.
હુવા જબ જર પેદા યારો, ઘર નહિ તો કુછ નહિ.
હુવા જબ ઘરતો અય યારો, દીલબર નહિ તો કુછ નહિ,
દીલબર આઈ જબ તો યારો, મોહબ્બત નહિ તો કુછ નહિ.
મોહબ્બત મીલી અય યારો, ખુદાસે ના મીલી તો કુછ નહિ,
ખુદાકી મોહબ્બત મીલી તો યારો, "શાહ" કહેતેં સબ કુછ સહિ

ગઝલ કવ્વાલી—

મય હય ગુલજાર હય સાકી હય ઘટા છાઇ હય,
કહદો તોબા શીક નોસે બહાર આઈ હય
કયા બલા ઈશક હય જીતાહું તો બદનામ હું મય,
જાન દેતા હું તો ઉસ શોખકી રૂસવાઇ હય
છુપકે વા રશકે પરી ગૈરકે ઘરજાતી હય,
ઉડતી ઉડતી હુઇ હમને ભી ખબર પાઈ હય.
કયા જુનુ એજ હય ઉસકે ગુલે આરીજકી બહાર,
કે જીસે દેખીયે ખુદ રફતા હય સૌદાઇ હય.
લબેજાં બખ્શ કા બોસા જો કીયા મૈને તલબ,
કહા ઉસ શોખને કયા તેરે કજા આઈ હય
દીલકો પહલુ મે જગા ઈતલીયે દીહે મયને,
કે ચેય પુરકતમે અનીસે શપે તનહાઈ હય.
શબે પુરકત કે જો એ મુશતરી જાગે થે હમ,
કયા તહે ખનજરે કાતીલ હમે નીંદ આઇ હય.

કવ્વાલી—

સાકીને મસ્તે જામે "હકીકત પીલાના દીયા
આબે મીલાકે મુજકો ખુદાસે મીલા દીયા
અબ જાન જાએ યા મેરે સરપર મુસીબત આએ
ઉલફતકી રાહમે કદમ આગે બડા દીયા
સોજે નીહાને ઇશકકા કયા પુછતે હો હાલ,
દીલકો કીયા કબાબ જીગરકો જલા દીયા
મય હું ન તુ હે ઓર ઝમી હે ન આસમા,

સબ એક હે જો નકશે દુઈકો મીટાતીયા.
અપના દમાગ કયુ ન હો અરશે અઝીમ પર,
સર ખ્વાજએ બુઝુરગ કે દર પર ઝુકા દીયા
દેખા ભલા કશાને મોહબ્બતકા ઇઝતેરાબ,
એક આહ કી તો અરશે બરીં કો હીલા દીયા
હઝરતકા રવઝા દેખ મદીનેકો જા કલીમ
હમને તુજેહ બેહીશત કા રસત બતા દીયા

તમામ શુદ

સુરત લીમડાચોકમા આવેલા બાઇ ધનકોરના દેશી મિત્ર પ્રેસમા નાથુભાઇ દેવચદે છાપી.

ખરીદો ! ખરીદો ! ખરીદો !

તદન નવિન બહાર પડેલી બુક.

[illegible]

[illegible]

— [illegible] —

ફોનોગ્રાફ ગાયન સંગ્રહ

ભાગ ૧ થી ૪

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]	[illegible]
	વિઠ્ઠલ [illegible]
[illegible]	મહેતા નાનજી [illegible]

[illegible]

[illegible] "અનાવિલ બંધુ" [illegible] પ્રેસમાં [illegible]

[illegible]